

povrijedene, однose na kontinuitet i sastav Bosne i Hercegovine, te nadležnosti institucija BiH i nadležnosti entiteta, Ustavni sud zaključuje da pobijanim člankom Zakona o jedinstvenom matičnom broju nisu povrijedene odredbe čl. I/1, I/3, III/1. i III/3.(a) Ustava Bosne i Hercegovine.

23. Međutim, Ustavni sud opaža kako iz suštine zahtjeva kojim se traži ocjena ustavnosti navedenoga zakona proizlazi da zahtjev pokreće ustavna pitanja pravne sigurnosti prema članku I/2. Ustava Bosne i Hercegovine. Navedenom odredbom Ustava Bosne i Hercegovine država Bosna i Hercegovina je odredena kao "demokratska država koja funkcioniра sukladno zakonu". Ustavni sud je nadležan i obvezan u svakoj prilici djelovati kao zaštitnik Ustava Bosne i Hercegovine (članak VI/3), što uključuje jedno od njegovih temeljnih načela - vladavinu prava iz navedene ustavne odredbe. Stoga će navode podnositelja zahtjeva kako je pobijana odredba zakona neustavna Ustavni sud ispitati u odnosu na načelo vladavine prava iz navedenoga članka I/2. Ustava Bosne i Hercegovine.

24. Ustavni sud je već istaknuo kako je Republika Srpska važećim zakonom utvrđila zvanične nazive svih općina na svom teritoriju. S druge strane, a imajući u vidu pobijane zakonske odredbe, Ustavni sud je mišljenja kako zakonodavac na državnoj razini nije slijedio novu zakonsku regulativu u Republici Srpskoj u odnosu na nove nazive gradova i općina. Pored toga, Ustavni sud opaža kako su u toč. 2, 3, 4, 7, 8, 9. i 10. članka 5. Zakona o jedinstvenom matičnom broju zadržani nazivi gradova i općina koji su kao neustavni prestali važiti na temelju odluka Ustavnog suda broj U 44/01 od 27. veljače i 22. rujna 2004. godine (npr. Srpski Drvar, Srpski Brod itd.). Na ovaj način zakonodavac je na državnoj razini, u odnosu na pobijanu zakonsku odredbu, po mišljenju Ustavnog suda narušio načelo vladavine prava iz članka I/2. Ustava Bosne i Hercegovine. Ustavni sud ističe kako pravna sigurnost, što je inherentan element načела vladavine prava, zahtjeva da registracijska područja u pobijanom zakonu budu odredena isključivo aktualnim zakonskim nazivima općina i gradova, koji su u konkretnom slučaju utvrđeni relevantnim odredbama Zakona o teritorijalnoj organizaciji Republike Srpske iz 2009. godine. Iz navedenoga Ustavni sud zaključuje kako je u konkretnom slučaju povrijedeno načelo vladavine prava iz članka I/2. Ustava Bosne i Hercegovine, koje podrazumijeva poštovanje važećih zakona i postupanje sukladno njima.

VII. Zaključak

25. Ustavni sud zaključuje kako članak 5. Zakona o jedinstvenom matičnom broju nije sukladan članku I/2. Ustava Bosne i Hercegovine, zbog toga što sadrži nazive općina u Republici Srpskoj koji nisu sukladni njihovim nazivima utvrđenim pozitivnim entitetskim Zakonom o teritorijalnoj organizaciji Republike Srpske, koji je donesen u okviru ustavne nadležnosti entiteta.

26. Ustavni sud, međutim, zaključuje da su odredbe članka 5. Zakona o jedinstvenom matičnom broju sukladne čl. I/1, I/3, III/1. i III/3.(a) Ustava Bosne i Hercegovine, jer ovim odredbama nisu utvrđivani već samo preuzeti nazivi pojedinih općina iz entitetskih zakona koji su bili na snazi u vrijeme donošenja pobijanoga zakona. Dakle, nije došlo do uplitnja u ustavnu nadležnost entiteta da utvrđuje nazive općina na svome teritoriju.

27. Na temelju članka 61. st. 1. i 2. i članka 63. stavak 4. Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

28. Prema članku VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obvezujuće.

Predsjednik
Ustavnog suda
Bosne i Hercegovine
Prof. dr. Miodrag Simović, v. r.

Уставни суд Bosne i Hercegovine у пленарном сазиву, у предмету број У 4/11, рjeшавајући захтјев 76 посланика Народне скупштине Републике Српске, на основу члана VI/3a) Устава

Bosne i Hercegovine, члана 59 став 2 алинеја 2, члана 61 ст. 1, 2 и 3 и члана 63 став 4 Правила Уставног суда Bosne i Hercegovine ("Службени гласник Bosne i Hercegovine" бр. 60/05, 64/08 и 51/09), у саставу:

Miodrag Simović, предсједник
Валерија Галић, потпредсједница
Constance Grewe, потпредсједница
Сеада Палаврић, потпредсједница
Tudor Pantiru, судија
Мато Тадић, судија
Мирсад Ђеман, судија
Маргарита Цаца-Николовска, судија
на сједници одржаној 27. маја 2011. године, донио је

ОДЛУКУ О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Дјелимично се усваја захтјев 76 посланика Народне скупштине Републике Српске.

Утврђује се да члан 9.3. и члан 20.13.(3) Изборног закона Bosne i Hercegovine ("Службени гласник Bosne i Hercegovine" бр. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08 и 37/08) нису у складу с чланом I/2 Ustava Bosne i Hercegovine.

У складу с чланом 63 став 4 Правила Уставног суда Bosne i Hercegovine, налаже се Парламентарној скупштини Bosne i Hercegovine да, најкасније у року од шест мјесeci од дана објављивања ове одлуке у "Службеном гласнику Bosne i Hercegovine", усклади члан 9.3. и члан 20.13.(3) Изборног закона Bosne i Hercegovine ("Службени гласник Bosne i Hercegovine" бр. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08 и 37/08) с Уставом Bosne i Hercegovine.

Налаже се Парламентарној скупштини Bosne i Hercegovine да, у складу с чланом 74 став 5 Правила Уставног суда Bosne i Hercegovine, у року из претходног става обавијести Уставни суд Bosne i Hercegovine о мјерама које су предузете с циљем да се изврши ова одлука.

Одбија се захтјев 76 посланика Народне скупштине Републике Српске за описану уставност члана 9.3. и члана 20.13.(3) Изборног закона Bosne i Hercegovine ("Службени гласник Bosne i Hercegovine" бр. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08 и 37/08) у односу на чл. I/1, I/3, III/1 и III/3a) Ustava Bosne i Hercegovine.

Утврђује се да су члан 9.3. и члан 20.13.(3) Изборног закона Bosne i Hercegovine ("Службени гласник Bosne i Hercegovine" бр. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08 и 37/08) у складу с чл. I/1, I/3, III/1 и III/3a) Ustava Bosne i Hercegovine.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Bosne i Hercegovine", "Службеним новинама Федерације Bosne i Hercegovine", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Дистрикта Brčko Bosne i Hercegovine".

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Увод

1. Седамдесетшест (76) посланика Народне скупштине Републике Српске (у даљњем тексту: подносиоци захтјева) су 25. фебруара 2011. године Уставном суду поднијели захтјев за описану уставност члана 9.3. и члана 20.13.(3) Изборног закона Bosne i Hercegovine (у даљњем тексту: Изборни закон, "Службени гласник Bosne i Hercegovine" бр. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08 и 32/10).

II. Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 22 став 1 Правила Уставног суда, од Представничког дома Парламентарне скупштине Bosne i Hercegovine (у даљњем тексту: Представнички дом) и Дома народа Парламентарне скупштине Bosne i Hercegovine (у

даљњем тексту: Дом народа) затражено је 11. марта и 18. марта 2011. године да доставе одговор на захтјеве.

3. Секретар Представничког дома је 25. марта 2011. године доставио обавјештење поводом захтјева за изјашњење, а Дом народа у остављеном року није доставио одговор на захтјев.

4. На основу члана 26 став 2 Правила Уставног суда, обавјештење Представничког дома достављено је подносиоцима захтјева 14. априла 2011. године.

5. На основу члана 93 тачка 3 Правила Уставног суда, Уставни суд је одбио захтјев за изузеће Сеаде Палаврић, потпредсједнице Уставног суда и Мирсада Ђемана, судије Уставног суда, јер нису учествовали у доношењу законских одредби које су предмет спора.

III. Захтјев

a) Наводи из захтјева

6. Подносиоци захтјева су експлицитно навели да одредбе члана 9.3. и члана 20.13.(3) Изборног закона нису у сагласности с чл. I/1, I/3, III/1 и III/3a) Устава Босне и Херцеговине.

7. Подносиоци захтјева су навели да су чланом III/1 Устава Босне и Херцеговине регулисане надлежности институција Босне и Херцеговине, међу којима нема надлежности из области територијалне организације ентитета, односно одређивања назива општина и градова. Стога, како су даље навели подносиоци захтјева, у смислу члана III/3a) Устава Босне и Херцеговине, регулисање овог питања је у надлежности ентитета.

8. Подносиоци захтјева су даље истакли да је, у складу са споменутим одредбама, Народна скупштина Републике Српске донијела Закон о територијалној организацији Републике Српске, који је објављен у "Службеном гласнику Републике Српске" број 69/09. Чланом 5 наведеног закона наведене су све општине у Републици Српској. Подносиоци захтјева наводе да се у оспореним члановима Изборног закона за означавање општина у Републици Српској прописују незванични, односно двојни називи који не постоје у Закону о територијалној организацији Републике Српске. Тако се на пример, како је даље наведено, у оспореним члановима Изборног закона уместо назива општина Крупа на Уни прописује назив Босанска Крупа/Крупа на Уни; уместо Нови Град назив Босански Нови/Нови Град; уместо назива Козарска Дубица назив Босанска Дубица/Козарска Дубица, итд.

9. Какоје према Уставу Босне и Херцеговине територијална организација извршила надлежност ентитета, подносиоци захтјева сматрају да у оспореним одредбама Изборног закона морају да се користе званични називи општина усвојени у Закону о територијалној организацији Републике Српске. Поред тога, подносиоци захтјева су истакли да је Народна скупштина Републике Српске приликом доношења наведеног закона испрштовала одлуке Уставног суда у предмету број У 44/01 од 27. фебруара и 22. септембра 2004. године. Такође су указали да је Уставни суд у предмету број АП 2821/09 одбацио као очигледно (*prima facie*) неосновану апелацију Клуба делегата из реда бошњачког народа у Вијећу народа Републике Српске, поднесену против Одлуке Вијећа за заштиту виталног интереса Уставног суда Републике Српске број УВ-2/09 од 8. јула 2009. године у којој се наводи да Законом о територијалној организацији Републике Српске нису повријеђени витални интереси бошњачког народа.

10. С обзиром на наведено, подносиоци захтјева су затражили да Уставни суд оспорене чланове Изборног закона прогласи неуставним. Такође су затражили изузеће потпредсједнице Уставног суда Сеаде Палаврић и судије Мирсада Ђемана, јер су у периоду од 2002. године до 2006. године, када је Изборни закон више пута мијењан, били чланови Представничког дома.

b) Одговор на захтјев

У обавјештењу поводом захтјева за изјашњење, којег је потписао секретар Представничког дома, је наведено да, с обзиром да Представнички дом још није окончao

конститутивну сједницу, нити су изабрани чланови Уставнopravne комисије Дома, није могуће провести поступак прописан Пословником Представничког дома и дати одговор о наведеном захтјеву за оцјену уставности Изборног закона.

V. Релевантни прописи

11. Устав Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

Члан I/1

Конститутивни

Република Босна и Херцеговина, чије је званично име од сада "Босна и Херцеговина", наставља своје правно постоење по међународном праву као држава, са унутрашњом структуром модификованим овим Уставом и са постоећим међународно признатим границима. [...]

Члан I/2

Демократска начела

Босна и Херцеговина је демократска држава, која функционише на принципу владавине права и на основу слободних и демократских избора.

Члан I/3

Саслав

Босна и Херцеговина се састоји од два ентитета: Федерације Босне и Херцеговине и Републике Српске (у даљњем тексту "ентитети").

Члан III/1

Надлежностни институција Босне и Херцеговине

Следећа ћишћа сједница сједијају у надлежност институција Босне и Херцеговине:

a) Сједињена политика.

b) Сједињено правосудство и политика.

c) Царинска политика.

d) Монетарна политика, како је одређена чланом VII.

e) Финансирање институција и међународних обавеза Босне и Херцеговине.

f) Политика и регулација за уселење, избјеглице и азил.

g) Справођење међународних и међународних кривичноправних прописа, укључујући и односе са Интерполом.

h) Установљавање и функционисање заједничких и међународних комуникација.

i) Регулисање саобраћаја између ентитета.

j) Контрола ваздушног саобраћаја.

Члан III/3a)

Све владе функције и овлашћења која нису овим Уставом изричито појединачно институцијама Босне и Херцеговине праћају ентитетима.

Изборни закон Босне и Херцеговине ("Службени гласник Босне и Херцеговине" бр. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 37/08 и 32/10) у релевантном дијелу гласи:

Члан I/1

Овим законом уређује се избор чланова и делегата Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине и чланова Предсједништва Босне и Херцеговине, што утврђују принципи који важе за изборе на свим нивоима власти у Босни и Херцеговини.

Члан 9.3

Девет (9) мандата из три (3) вишечлане изборне јединице за Представнички дом Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине, са територијом Републике Српске, расподељеју се на следећи начин:

a) Изборна јединица 1 састоји се од општине: Босанска Крупа / Крупа на Уни, Босански Нови / Нови Град, Босанска Дубица / Козарска Дубица, Пријedor, Босанска Грачаница / Грачаница, Лакташи, Србац, Пријавор, Босански Петровац / Петровац, Сански Мосић / Оштира Лука, Бања Лука, Челинац, Дрвар / Источни Дрвар, Кључ / Рибник, Мркоњић Град, Јајце /

Језеро, Скендер Вакуф / Кнежево, Котар Вароши, Шипово, Кубрес / Кубрес и Коштајница и бира шри члана,

б) Изборна јединица 2 састоји се од ойнићина: Дервентића, Босански Брод / Брод, Оџак / Вукосавље, Босански Шамац / Шамац, Орашиће / Доњи Жабар, Модрича, Градачац / Пелагићево, Бијељина, Добој, Грачаница / Петрово, Лопаре, Уžњевићи и Теслић, и Брчко Дистрикта БиХ и бира шри члана и

с) Изборна јединица 3 састоји се од ойнићина: Калесија / Осмаци, Зворник, Шековићи, Власеница, Брайгунац, Сребреница, Соколац, Хан Пијесак, Илиџа/Источна Илиџа, Стара Град Сарајево / Источни Стара Град, Ново Сарајево / Источно Ново Сарајево, Трново (РС), Пале (РС), Рогатица, Вишеград, Мостар/Источни Мостар, Невесиње, Калиновик, Гаџко, Фоча / Фоча, Горажде / Ново Горажде, Чайниче, Рудо, Столац/Берковићи, Јубиње, Билећа, Требиње и Милићи и бира шри члана.

Члан 20. 13. (3)

62 мандата из вишечланих изборних јединица Народне скупштине Републике Српске расподјељују се на следећи начин:

а) Изборна јединица 1 састоји се од ойнићина: Босанска Крупа/Крупа на Уни, Босански Нови/Нови Град, Босанска Дубица/Козарска Дубица, Пријedor, Босанска Грачаница / Грачаница, Лакташи, Србац, Пријавор, Сански Мосић / Оштица Лука и Коштајница и бира 13 члanova.

б) Изборна јединица 2 састоји се од ойнићина: Босански Петровац/Петровац, Бања Лука, Челинац, Дрвар / Источни Дрвар, Кључ / Рибник, Мркоњић Град, Јајце / Језеро, Скендер Вакуф / Кнежево, Котар Вароши, Шипово и Кубрес / Кубрес и бира 12 члanova.

с) Изборна јединица 3 састоји се од ойнићина: Дервентића, Босански Брод/Брод, Оџак/Вукосавље, Модрича, Добој, Грачаница/Петрово и Теслић и бира 10 чlanova.

д) Изборна јединица 4 састоји се од ойнићина: Босански Шамац / Шамац, Орашиће/Доњи Жабар, Градачац / Пелагићево, Бијељина, Лопаре, Уžњевић, те бирача из Брчко Дистрикта БиХ који су уписаны у Централни бирачки списак за ћасање у Републици Српској, и бира девет чlanova.

е) Изборна јединица 5 састоји се од ойнићина: Калесија / Осмаци, Зворник, Шековићи, Власеница, Брайгунац, Сребреница, Соколац, Хан Пијесак, Илиџа / Источна Илиџа, Стара Град / Источни Стара Град, Ново Сарајево / Источно Ново Сарајево, Трново (РС), Пале (РС), Рогатица и Милићи и бира 11 чlanova.

ф) Изборна јединица 6 састоји се од ойнићина: Вишеград, Мостар / Источни Мостар, Невесиње, Калиновик, Гаџко, Фоча / Фоча, Горажде/Ново Горажде, Чайниче, Рудо, Столац/Берковићи, Јубиње, Билећа и Требиње и бира седам чlanova.

Закон о територијалној организацији Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 69/09) у релевантном дијелу гласи:

Члан 1.

Овим законом уређује се територијална организација Републике Српске (у даљем пексту: Република), као и услови и поступак за територијалну промјену.

Члан 5.

Општине у Републици Српској су: Бијељина, Билећа, Берковићи, Брайгунац, Брод, Вишеград, Власеница, Вукосавље, Гаџко, Грачаница, Дервентића, Доњи Жабар, Зворник, Источни Мостар, Источни Дрвар, Источна Илиџа, Источно Ново Сарајево, Источни Стара Град, Језеро, Калиновик, Кнежево, Козарска Дубица, Коштајница,

Котар Вароши, Крупа на Уни, Кубрес, Лакташи, Лопаре, Јубиње, Милићи, Модрича, Мркоњић Град, Невесиње, Нови Град, Ново Горажде, Осмаци, Оштица Лука, Пале, Пелагићево, Петровац, Петрово, Пријedor, Пријавор, Рогатица, Рудо, Рибник, Србац, Сребреница, Соколац, Теслић, Требиње, Трново, Уžњевић, Фоча, Хан Пијесак, Чайниче, Челинац, Шамац, Шековићи и Шипово.

V. Допустивост

12. При испитивању допустивости захтјева Уставни суд је пошао од одредба члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине Правила Уставног суда Уставног суда.

Члан VI/3а) Устава Босне и Херцеговине гласи:

Уставни суд има искључиву надлежност да одлучује у споровима који по овом Уставу настају између два ентитета, или између Босне и Херцеговине и једног или оба ентитета, или између институција Босне и Херцеговине, укључујући, али се не ограничавају на то:

- Да ли је одлука неког ентитета да успостави специјални паралелни однос са неком од сусједних држава сагласна овом Уставу, укључујући и одредбе које се односе на суверенитет и територијални интегритет Босне и Херцеговине.

- Да ли је неки члан устава или закона ентитета у сагласности са овим Уставом.

Спорове могу покретати само чланови Предсједништва, предсједавајући Министарског савјета, предсједавајући или замјеник предсједавајућег било којег вијећа Парламентарне скупштине, једна четвртина чланова било којег вијећа Парламентарне скупштине или једна четвртина било којег дома законодавнијег вијећа једног ентитета.

13. У односу на оспорене одредбе Изборног закона, Уставни суд истиче да, иако одредба члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине не предвиђа експлицитну надлежност Уставног суда да оцује уставност закона или одредбе закона Босне и Херцеговине, супстанционални појам овлашћења одређених самим Уставом Босне и Херцеговине садржи у себи титулус Уставног суда за такву надлежност, а посебно улогом Уставног суда као тијела које подржава Устав Босне и Херцеговине. Наведено становиште Уставног суда у оваквим случајевима, кроз његову досадашњу практику, јасно указује да је Уставни суд надлежан да оцује уставност закона, односно појединачних одредби закона Босне и Херцеговине (види Уставни суд, Одлука број У 14/02 од 30. јануара 2004. године, "Службени гласник Босне и Херцеговине" број 18/04).

14. Даље, предметни захтјев за оцујену уставности оспорених одредби Изборног закона поднијело је 76 посланика Народне скупштине Републике Српске, што у односу на 83, што је укупан број народних посланика одређен Уставом Републике Српске, представља више од једне четвртине чланова законодавног тијела Републике Српске. Из наведеног произилази да захтјев поднио овлашћени подносилац из члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине.

15. Имајући у виду одредбе члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине и члана 17 Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да је захтјев за оцујену уставности одредби Изборног закона допустив, јер га је поднио овлашћени подносилац и не постоји ниједан формални разлог из члана 17 став 1 Правила Уставног суда у погледу недопустивости.

VI. Меритум

16. Подносиоци захтјева су експлицитно навели да одредбе члана 9.3. и члана 20.13.(3) Изборног закона нису у складу с чл. I/1, I/3, II/1 и II/3а) Устава Босне и Херцеговине. Међутим, из суштине захтјева произилази да захтјев покреће и уставна питања правне сигурности према члану I/2 Устава Босне и Херцеговине. Оспорени чланови Изборног закона, по мишљењу подносилаца захтјева, нису у складу с наведеним одредбама Устава Босне и Херцеговине јер за означавање општина у Републици Српској прописују незваничне, односно двојне називе, па чак и погрешне називе који не постоје у Закону о територијалној организацији Републике Српске.

17. Уставни суд запажа да је Изборни закон Парламентарна скупштина БиХ донијела у складу с чланом II/1, чланом IV/1, 2. и 4а) и чланом V/1а) Устава Босне и Херцеговине, као и чланом V Анекса 3 (Споразум о изборима) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, с циљем да се промовишу слободни, фер и демократски избори. Изборни закон уређује

питања избора чланова и делегата Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине и чланова Предсједништва Босне и Херцеговине, те утврђује принципе који важе за изборе на свим нивоима власти у Босни и Херцеговини. Наведени закон је ступио на снагу 27. септембра 2001. године. Изборни закон је више пута мијењан и допуњаван. Међутим, само Закон о измјенама и допунама Изборног закона који је објављен у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине" број 24/06 од 3. априла 2006. године, између осталих односи се и на изменјену називу општина у Републици Српској. Ове изменјене називе појединачних општина усниједиле су у поступку имплементације одлука Уставног суда број У 44/01 од 27. фебруара и 22. септембра 2004. године, којима су неуставним проглашени ранији називи који су садржавали атрибуцку одредницу "српски".

18. Уставни суд даље истиче да је Република Српска донијела Закон о територијалној организацији Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 69/09), који је ступио на снагу 7. августа 2009. године. Чланом 5 наведеног закона поименично је наведена 61 општина, које као основне територијалне јединице чине територију Републике Српске. У овом закону утврђени су називи општина као садашњи званични називи општина у Републици Српској.

19. Уставни суд закључује да се оспореним законом уређују питања избора чланова и делегата Парламентарне скупштине БиХ и чланова Предсједништва БиХ, као и принципи који важе за изборе. Дакле, питања из уставне надлежности Босне и Херцеговине. Из овога произилази закључак да се оспореним законом не уређују питања из ентитетске уставне надлежности као што је територијална организација ентитета, нити утврђују називи градова и општина у ентитетима. Наме, Уставни суд сматра да су у оспореном закону преузети називи општина у Републици Српској из тада важећег ентитетског закона, уз које су у неким случајевима наведени и ранији називи (нпр. Кључ/Рибник), како би се технички прецизирале изборне јединице у Изборном закону. Оспорени закон је донесен прије новог Закона о територијалној организацији Републике Српске из августа 2009. године и због тога садржи претходне називе који нису у складу с називима утврђеним овим ентитетским законом. Дакле, законодавац на државном нивоу у оспореним члановима закона није утврђивао називе градова и општина, нити су то материјално-правна питања која се уређују тим законом. Уставни суд закључује да се у конкретном случају законодавац на државном нивоу није уплео у уставно овлашаћење Републике Српске, које као ентитет има према члану III/3a) Устава Босне и Херцеговине.

20. Имајући у виду наведено, као и да се одредбе Устава Босне и Херцеговине садржане у чл. I/1, I/3, III/1 и III/3a), за које подносиоци захтјева сматрају да су у конкретном случају повријеђене, односе на континуитет и састав Босне и Херцеговине, те надлежности институција БиХ и надлежности ентитета, Уставни суд закључује да оспореним члановима Закона о јединственом матичном броју и Изборног закона нису повријеђене одредбе чл. I/1, I/3, III/1 и III/3a) Устава Босне и Херцеговине.

21. Међутим, Уставни суд запажа да из суштине захтјева којим се тражи оцјена уставности наведеног закона произилази да захтјев покреће и уставна питања правне сигурности према члану I/2 Устава Босне и Херцеговине. Наведеном одредбом Устава Босне и Херцеговине држава Босна и Херцеговина је одређена као "демократска држава која функционише у складу са законом". Уставни суд је надлежан и обавезан да у свакој прилици дјелује као заштитник Устава Босне и Херцеговине (члан VI/3), што укључује један од његових основних принципа - владавину права из наведене уставне одредбе. Стога ће наводе подносиоца захтјева да су оспорене одредбе закона неуставне. Уставни суд испитати у односу на принцип владавине права из наведеног члана I/2 Устава Босне и Херцеговине.

22. Уставни суд је већ истакао да је Република Српска важећим законом утврдила званичне називе свих општина на

својој територији. Подносиоци захтјева су нагласили да су при утврђивању назива испоштоване одлуке Уставног суда у предмету број У 44/01 од 27. фебруара и 22. септембра 2004. године. С друге стране, а имајући у виду оспорене законске одредбе, Уставни суд је мишљења да законодавац на државном нивоу није спровео нову законску регулативу у Републици Српској у односу на нове називе градова и општина. На овај начин законодавац на државном нивоу је, у односу на оспорене законске одредбе, по мишљењу Уставног суда, нарушио принцип владавине права из члана I/2 Устава Босне и Херцеговине. Уставни суд истиче да правна сигурност, што је инхерентан елемент принципа владавине права, захтјева да изборне јединице у оспореном закону буду одређене искључиво актуелним законским називима општина и градова, који су у конкретном случају утврђени релевантним одредбама Закона о територијалној организацији Републике Српске из 2009. године. Из наведеног Уставни суд закључује да је у конкретном случају повријеђен принцип владавине права из члана I/2 Устава Босне и Херцеговине, који подразумијева поштовање важећих закона и поступање у складу с њима.

Закључак

23. Уставни суд закључује да члан 9.3. и члан 20.13.(3) Изборног закона нису у складу с чланом I/2 Устава Босне и Херцеговине, због тога што садрже називе општина у Републици Српској који нису у складу с њиховим називима утврђеним позитивним ентитетским Законом о територијалној организацији Републике Српске, који је донесен у оквиру уставне надлежности ентитета.

24. Уставни суд, међутим, закључује да су одредбе члана 9.3. и члана 20.13.(3) Изборног закона у складу с чл. I/1, I/3, III/1 и III/3a) Устава Босне и Херцеговине, јер овим одредбама нису утврђивани већ само преузети називи појединачних општина из ентитетских закона који су били на снази у вријеме доношења оспорених закона. Дакле, није дошло до уплатиња у уставну надлежност ентитета да утврђује називе општина на својој територији.

25. На основу члана 61 ст. 1 и 2 и члана 63 став 4 Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

26. Сходно члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједник
Уставног суда
Босне и Херцеговине
Проф. др Миодраг Симовић, с. р.

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u plenarnom sazivu, u predmetu broj U 4/11, tješavači zahtjev 76 poslanika Narodne skupštine Republike Srpske, na osnovu člana VI/3.a) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 59. stav 2. alineja 2., člana 61. st. 1, 2. i 3. i člana 63. stav 4. Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" br. 60/05, 64/08 i 51/09), u sastavu:

Miodrag Simović, predsjednik
Valerija Galić, potpredsjednica
Constance Grewe, potpredsjednica
Seada Palavrić, potpredsjednica
Tudor Pantiru, sudija
Mato Tadić, sudija
Mirsad Jeman, sudija
Margarita Caca-Nikolovska, sutkinja
na sjednici održanoj 27. maja 2011. godine, donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Djelimično se usvaja zahtjev 76 poslanika Narodne skupštine Republike Srpske.

Utvrđuje se da član 9.3. i član 20.13.(3) Izbornog zakona Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" br. 23/01,